*ആരാണ് എഴുത്തുകാർ?

എൻ. വി. കൃഷ്ണവാരിയർ

ആരാണ് നമ്മുടെ എഴുത്തുകാർ? എഴുത്തുകാർ—ഞാനും നിങ്ങളും—താണ ഇടത്തരക്കാരാണ്; ഭൂരിഭാഗവും. അവരിൽ പലൎക്കും ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു സൗകര്യം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. വായിക്കാനും സ്വയം പഠിക്കാനുമുള്ള ഏൎപ്പാടുകൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. തിരുവനന്തപുരംനഗരത്തിലൊഴികെ കേരളത്തിൽ മറെറാരിടത്തിലും ഒന്നാംതരമൊരു പൊതുജനഗ്രന്ഥാലയമില്ല. നമ്മുടെ സൎവ്വകലാശാല ഒരു തരത്തിലുള്ള എക്സ്റ്റെൻഷൻപ്രവൎത്തനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. എഴുത്തു സ്ഥിരംതൊഴിലാക്കിയവർ, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ, വിരലിലെണ്ണാവുന്നവർമാത്രമാണ്. എഴുത്തിൽനിന്നുമാത്രമുള്ള വരുമാനംകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നവർ ഇന്നു് ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം.

മലയാളത്തിൽ ഇന്നു് ആകെ എത്ര എഴുത്തുകാരുണ്ട്? കൃത്യം പറഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാലും ആയിരത്തോളം പേരുണ്ടാവും, എഴുത്തുകാരാണ് തങ്ങളെന്നു സ്വയം വിശ്വസിക്കുന്നവർ. ഇവരിൽ, അപൂൎവ്വം ചില അപവാദങ്ങളൊഴിച്ചാൽ മറെറല്ലാവരും എഴുത്തല്ലാത്ത എന്തെങ്കിലും ഒരു തൊഴിൽകൊണ്ടുപജീവിക്കുന്നവരാണ്. പലരും സൎക്കാർസൎവ്വീസ്സിലുള്ളവരാകുന്നു. തുറന്ന ചിന്തനം ഇവരെസ്സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആപത്കരമത്രേ. സ്വകാര്യസൎവ്വീസ്സുകളിലുള്ളവൎക്കുമുണ്ട് എത്രയോ പാരതന്ത്ര്യങ്ങൾ. പ്രശസ്തിക്കുവേണ്ടിയാണ് നമ്മുടെ എഴുത്തുകാരിൽ പലരും എഴുതുന്നതു്. അപൂൎവ്വം ചിലർ പണത്തിന്നുവേണ്ടിയും. ഇതല്ലാതെ, ആന്തരവും അദമ്യവുമായ ഒരു പ്രചോദനംകൊണ്ടു് ആത്മാവിഷ്കരണത്തിന്നുള്ള ഒരു മീഡിയമായി എഴുത്തു സ്വീകരിച്ചവർ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വളരെ വളരെ അപൂൎവ്വമാകുന്നു. സമുദായത്തിൻെറ വളരെ ഉയൎന്ന പടികളിലോ വളരെ താഴ്ന്ന പടികളിലോ നില്ക്കുന്ന എഴുത്തുകാർ നമുക്കില്ല. സ്ത്രീ–ശൂദ്ര–പതിതന്മാർ നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തെ കാര്യമായൊന്നും തീണ്ടിയിട്ടില്ല!

മൗലികമായ വൈജ്ഞാനികസാഹിത്യം നമ്മുടെ ഭാഷയിലുണ്ടായിട്ടില്ല. വൻതോതിൽ പണം ചെലവഴിച്ചു 'സൎക്കാർ മലയാളത്തിൽ നിൎമ്മിപ്പിക്കുന്നതു് ഒരു നിഘണ്ടുവും ഒരു സൎവ്വവിജ്ഞാനകോശവും ആണ്. നിഘണ്ടുവിൻെറ ഒരു വാള്യം ഇതിനകം പുറത്തു വന്നതു ചുരുക്കം ആളുകളേ കണ്ടിരിക്കൂ. സൎവ്വവിജ്ഞാനകോശത്തിൻെറ വാള്യം പുറത്തു വരുന്നതു കാണാൻ നമ്മളിൽ എത്ര പേൎക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടാകുമെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ–സാമൂഹ്യമണ്ഡലങ്ങളിൽ ഇന്നും ഇംഗ്ലീഷിൻെറ

* കേരള സാഹിത്യസമിതിയുടെ തലശ്ശേരിക്യാമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ച ആമുഖപ്രബന്ധത്തിൽനിന്നു്.

ആധിപത്യമാണ്. ഏതു സക്കാരാപ്പീസ്സിൽ പോയാലും മലയാളം സംസാരിക്കുന്നവൻ മോശക്കാരനായേ ഗണിക്കപ്പെട്ടു.

ഇംഗ്ലീഷാണ് ഇന്നും ആഭിജാത്യത്തിന്റെ ഭാഷ. നമ്മുടെ പത്രങ്ങളെല്ലാം യഥാത്ഥത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നുള്ള തജ്ജമകളാണ്. റേഡിയോവിന്റെ കഥയും അതുതന്നെ. ഇതൊക്കെക്കാരണം നിസൎഗ്ഗജമായ ചിന്തയ്ക്കും സ്ഹജമായ ആവിഷ്കരണത്തിനും നമ്മുടെ ഭാഷയിലോ സാഹിത്യത്തിലോ ഇന്നു വലിയ സ്ഥാനമൊന്നുമില്ല. അതിസങ്കുചിതമായ ഒരു ചുററുവട്ടത്തിനുള്ളിലാണ് നമ്മുടെ എഴുത്തുകാരും സാഹിത്യവും പുലരുന്നത്. മലയാളത്തിൽ ലഭ്യമായ തജ്ജമകളിൽത്തന്നെ ലോകചിന്താചരിത്രത്തിൽ നാഴികക്കല്ലുകളായി നിലകൊള്ളുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ മിക്കവയും ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. പലതും മൂന്നാംകിട വിവത്തനങ്ങളുടെ നാലാംകിട വിവത്തനങ്ങളാണ്. ഇംഗ്ലീഷിലൂടെ കടന്നു വേണം വിശ്വസാഹിത്യത്തിനു മലയാളത്തിൽ വരാൻ. വിവേകപൂണ്ണമായ വിവത്തനത്തിന്ന് ഒരു സംഘടിതപരിശ്രമം മലയാളത്തിലുണ്ടായിട്ടില്ല. മുമ്പു സംസ്കൃതഭാഷയിൽനിന്നുള്ള വിവത്തനങ്ങളുമായി മലയാളികൾ ഏറെക്കുറെ പരിചയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ, ഈ പരിചയവും നമുക്കു മിക്കവാറും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. മററിന്ത്യൻഭാഷകളുടെ കാര്യം പറയാനുമില്ല. ഹിന്ദിയുമായിമാത്രമേ നമുക്കു മുഖപരിചയമുള്ളു. ലോകചിന്താസ്രോതസ്സുമായി ബന്ധമററ്, അത്യന്തസീമിതമായ ഒരു പരിവേശത്തിൽ കുടുങ്ങിക്കിടന്നു നമ്മുടെ സൎഗ്ഗാത്മകപ്രതിഭ മുരടിച്ചുപോവുകയാണ്. മൗലികചിന്തനം എന്ന പേരിൽ നാം കൊണ്ടാടുന്നതു പലപ്പോഴും പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽ മുപ്പതോ നാല്പതോ കൊല്ലം മുമ്പു ഫാഷനായിരുന്ന ശിഥിലചിന്തനങ്ങളെയാണ്.

ലൗകികചിന്തനത്തിന്റെ അഭാവമാണ് നമ്മുടെ സാഹിത്യസംഘടനകളെ ഏറെക്കുറെ നിഷ്പ്രയോജനങ്ങളാക്കിത്തീക്കുന്നത്. പ്രശ്നങ്ങളെപ്പററി ചച്ചചെയ്യുന്നതിനു പകരം വ്യക്തികളെ ആക്ഷേപിക്കുവാനോ നിരത്ഥകങ്ങളായ ലോഗ്യംപറച്ചിലുകൾക്കോ ആണ് അവ ഉപകരിക്കുന്നത്; ചിലപ്പോളൊക്കെ മന്ത്രിമാരെയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും എഴുന്നള്ളിച്ചിരുത്തി അവരിൽനിന്നു പ്രതിഫലിക്കുന്ന കൃത്രിമപ്രകാശത്തിൽ മൂന്നാംകിടക്കാക്കു നീന്തിക്കളിക്കാനും. ചിന്തയുടെ സ്ഫുലിംഗങ്ങളോ യുക്തിയുടെ വീചികളോ നമ്മുടെ സാഹിത്യസമ്മേളനങ്ങളിൽ വിരളമായേ ഉയരാറുള്ളു.

നമ്മുടെ നാട്ടിലെ പുസ്തകവ്യവസായത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും പാഠപുസ്തകങ്ങളോടോ ലൈബ്രറിപുസ്തകങ്ങളോടോ ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. മറെറാരുവിധത്തിലും തങ്ങൾക്ക് അനുഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത വ്യക്തികൾക്കു പാരിതോഷികം കൊടുക്കാൻ അധികൃതന്മാർ കൈയടക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ടു മേഖലകളാണിതാനും പാഠപുസ്തകങ്ങളും ലൈബ്രറിപുസ്തകങ്ങളും; പ്രത്യേകിച്ചു സ്കൂളുകളിലും കോളേജുകളിലുമുള്ള ലൈബ്രറികളിലെ പുസ്തകങ്ങൾ. മലയാളത്തിൽ മൂന്നാംകിടയും നാലാംകിടയും സാഹിത്യം നിലനിന്നുപോരുന്നത് ഈ രണ്ടു മേഖലകളെയും ആശ്രയിച്ചാണ്.

മലയാളത്തിൽ ആധികാരികഗ്രന്ഥങ്ങൾ, തജ്ജമകളായിട്ടുപോലും, കുറവാണ്. എഴുത്തുകാക്കുവേണ്ടിയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ—ക്യാപ്പിററൽ ബുക്സ്—ഇല്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. ഉള്ളതു വായനക്കാക്കുവേണ്ടിയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ—കൺസംപ്ഷൻ ബുക്സ്—മാത്രമാണ്. ആദ്യദശയിൽമാത്രമേ എഴുത്തുകാക്കിവ കൊണ്ടെന്തെങ്കിലും പ്രയോജനമുള്ളു. ഇംഗ്ലീ

ഷിലുള്ള ആധികാരികഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു്, രൂപയുടെ അവമൂല്യനത്തിനുശേഷം, വില വളരെ കൂടുതലാണു്; നാല്പത്തഞ്ചും അമ്പതും രൂപവരും മുന്നൂറു പേജുള്ള ഒരു സാധാരണപുസ്തകത്തിനു്. പേപ്പർബാക്കുകൾക്കുതന്നെ വില ഏഴും എട്ടും രൂപയായിട്ടുണ്ടു്. നമ്മുടെ വായനസൗകര്യം ഇതുമൂലം അമ്പേ വററിപ്പോയിരിക്കുന്നു.

ആധുനികചിന്താഗതികൾ

തുടരെത്തുടരെ രണ്ടു മഹായുദ്ധങ്ങളും അവയ്ക്കുശേഷമുണ്ടായ അമിതമായ സമ്പന്നതയും പശ്ചിമയൂറോപ്പിലെയും വടക്കെ അമേരിക്കയിലെയും ബുദ്ധിജീവിവർഗ്ഗത്തിൽ അസാധാരണമായ ഒരു മാനസികാവസ്ഥ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നാളെ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. പക്ഷേ ഇന്നു സുഖമാണു്. അതിനാൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ കുടിക്കുക! ലോകവ്യവസ്ഥിതി മാറേറണ്ടതാണു്; പക്ഷേ അതിനുള്ള കഴിവു വ്യക്തിക്കില്ല. അതിനാൽ സ്വന്തം വിധിയെപ്പററിയുള്ള തീരുമാനത്തിലൂടെ ലോകത്തിന്റെ വിധിയെപ്പററി തീരുമാനം എടുത്തതായി നടിക്കുക! സുഖഭോഗങ്ങളിൽ നിസ്സംഗനായിക്കിടന്നുരുളുക! കറുപ്പോ തത്തുല്യമായ മാദകദ്രവ്യങ്ങളോ കഴിച്ചു്, ഗിട്ടാറുകൾ മീട്ടിപ്പാടി, തലമുടി നീട്ടി, നിസ്സ്വരായി, ചിലപ്പോൾ ധ്യാനിച്ചും മററുചിലപ്പോൾ ന്യൂയോക്കിലെ തെരുവുകളിൽ ഭജനഗാനങ്ങൾ പാടിയും വേറെ ചിലപ്പോൾ അതിരുകവിഞ്ഞ സ്പീഡിൽ കാറോടിച്ചും നിഷിദ്ധങ്ങളെന്നുവെച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ രതിവൈകൃതങ്ങളും പരസ്യമായി പ്രദർശിപ്പിച്ചും അവയെപ്പററി എഴുതിയും എല്ലാ വ്യവസ്ഥിതികളെയും വ്യക്തിപരമായി വെല്ലുവിളിക്കുക! കഴുവേറികളെ സിദ്ധന്മാരും സിദ്ധന്മാരെ കഴുവേറികളുമായി ചിത്രീകരിക്കുക! സ്വയം കഴുവേറിസിദ്ധത്വം നേടുക!

ഇങ്ങനെ ഋജുവായി വിവരിക്കുന്നതു് ഒരിക്കലും നീതീകരിക്കാനാവാത്ത, അതിസങ്കീർണ്ണമായ, ആധുനികമാനസികകാലാവസ്ഥ യൂറോപ്യൻ - അമേരിക്കൻസാഹിത്യങ്ങളെയും സംഗീതത്തെയും ചിത്രകലയെയും വാസ്തുശില്പത്തെയും തത്ത്വദർശനത്തെയും ആകെ വിപ്ലവാത്മകമായി നവീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സ്ഥിതസ്ഥാപകങ്ങളായ സോവിയററ്സാഹിത്യ-സംഗീത-ചിത്ര-വാസ്തുശില്പങ്ങളിൽക്കൂടി ഈ പരിവർത്തനം കൊടുങ്കാററുകൾ സൃഷ്ടിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കേവല(ആബ്സ്ട്രാക്ട്)കല, എക്സിസ്റ്റെൻഷ്യലിസ്റ്റ്ദർശനം, അബ്സേർഡ് നാടകവേദി, ബീററ്നിക്സാഹിത്യം—ഇവയൊക്കെ നമുക്കും കുറേശ്ശ പരിചിതമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ ഇവയുടെ ആന്തരമായ പ്രസക്തിയെപ്പററിയോ അവയ്ക്കു ജന്മം നല്കിയ സാംസ്കാരികകാലാവസ്ഥയെപ്പററിയോ ബോധമില്ലാതെ നാം അവയുടെ അതിബാഹ്യങ്ങളായ സവിശേഷതകൾ അർത്ഥശൂന്യമായി അനുകരിക്കുകയും ആവശ്യം മനസ്സിലാക്കാതെ ആവർത്തിക്കുകയുമാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ആന്തരമായ ഒരു സമ്മർദ്ദമില്ലാതെ വരുത്തുന്ന പുതുമകൾ ഫോർമലിസംമാത്രമേ ആവുകയുള്ളൂ. അരവയർ കഞ്ഞിയും കപ്പയും കഴിച്ചു ചാണകംമെഴുകിയ നിലത്തു പടിഞ്ഞിരുന്നു സമ്പന്നസമുദായത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യുന്നതിലർത്ഥമില്ല. പക്ഷേ മഹാനഗരത്തിലെ വ്യക്തിയുടെ ഏകാകിതയെപ്പററിയും സഹസ്രാബ്ദസഞ്ചിതമായ വിജ്ഞാനസമ്പത്തിന്റെ ബന്ധകാരിയായ ഭാരത്തെപ്പററിയും കല്ലായിറോഡിന്റെ ബോധധാരാപ്രവാഹത്തെപ്പററിയും നാം പ്രസ്താവിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. ഹിന്ദി, ബംഗാളി മുതലായ ഏതാനും ചില ഭാഷകളിലെങ്കിലും ഇത്തരം 'ആധുനികത' സാഹിത്യത്തിൽ, രൂപപക്ഷത്തിലും ഭാവപക്ഷത്തിലും,വേരൂന്നിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അക-

വിതയും അകഥയും ആൻറിഹീറോവും മററും അവിടെ ഫാഷനായിട്ട വഷങ്ങളായി. മലയാളം, ഭാഗ്യത്തിന്നോ നിഭാഗ്യത്തിന്നോ, ഈ വിഷയത്തിൽ ഇന്നും പുറകിലാണു്.

നമ്മുടെ ജീവിതം അതിതപരിതമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. ശതാബ്ദങ്ങളായി ഭാരതീയസമുദായത്തിന്റെ കാൽച്ചുവട്ടിൽക്കിടന്നിരുന്ന മണ്ണു് ഇപ്പോൾ അതിവേഗത്തിൽ ഒലിച്ചുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഈ മാററം ബോധപൂവ്വമല്ല; നമുക്കിതിൽ പങ്കുമില്ല. നാം ഈ ഒഴുക്കിലെ വയ്ക്കോൽക്കൊടികൾമാത്രം. ആശയെക്കാളേറെ നിരാശത, പൂത്തീകരണത്തെക്കാളേറെ വൈയത്ഥ്യം, ആവേശത്തെക്കാളേറെ മടപ്പു്, സുഖത്തെക്കാളേറെ ദുഃഖം—ഇതാണു് നമ്മുടെ അനുഭവം. നമ്മുടെ സാമ്പത്തികഘടന, സക്കാർ, സമുദായഘടന—ഇതൊക്കെ ഇന്നത്തെ പ്രശ്നങ്ങളെ നേരിടാൻ അപര്യാപ്തങ്ങളാണെന്നു നാം കാണുന്നു. സക്കാർ ഭരിക്കുന്നില്ല. ജാതികളും മതങ്ങളും ഗ്രൂപ്പുകളും നമുക്കു സുരക്ഷാബോധമോ ആശ്വാസമോ മനശ്ശാന്തിയോ ശുഭപ്രതീക്ഷയോ നല്കാൻ ശക്തങ്ങളല്ലാതെവന്നിരിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികഘടന പട്ടിണി തീക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ല. ചുററുമുള്ള കള്ളത്തങ്ങളും കപടനാട്യങ്ങളും കണ്ടു നമുക്കു വെറുത്തിരിക്കുന്നു. ഈ മുഖമൂടികൾ നാം വലിച്ചെറിഞ്ഞേ തീരു. ജീവിതത്തെ അതിന്റെ പൂണ്ണനഗ്നതയിൽ, എല്ലാ സൗന്ദര്യത്തോടും വൈരൂപ്യത്തോടും കൂടെ, നമുക്കു നേരിട്ടു കാണണം. സത്യത്തെ അതിന്റെ പൂണ്ണമായ പാരുഷ്യത്തോടെ നമുക്കു വിളിച്ചുപറയണം. സൗന്ദര്യം മിഥ്യയെങ്കിൽ, വൈരൂപ്യമാണു് വാസ്തവമെങ്കിൽ നമുക്കതു തുറന്നു പ്രഖ്യാപിക്കണം. ഈശ്വരൻ മരിച്ചുവെങ്കിൽ, ജീവിക്കുന്നതു ചെകുത്താനാണെങ്കിൽ, നാമതു മറച്ചുവെച്ചിട്ടെന്തു കാര്യം? വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത ഒരന്വേഷണത്തിന്നു നാം തയ്യാറായേ മതിയാവൂ. പഴയസാഹിത്യമാതൃകകൾ പുതിയ ജീവിതത്തിന്റെ പഠനത്തിന്നും ആവിഷ്കരണത്തിന്നും പുനസ്സംവിധാനത്തിന്നും പര്യാപ്തങ്ങളല്ലെങ്കിൽ നമുക്കു് അവയെ ഉപേക്ഷിക്കുക. പഴയതോ പ്രതിഷ്ഠിതമോ ആണെന്നുവെച്ചു് ഒന്നും പരിശുദ്ധമോ സാവ്വകാലികമോ അല്ല. നമ്മുടെ മാഗ്ഗം നാം സ്വയം കണ്ടുപിടിക്കുക. ഒന്നുമാത്രം: നമുക്കു സത്യസന്ധരാവുക. വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെ, നിദ്ദയമായി, നിരപേക്ഷമായി, കേവലസത്യത്തിന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ നമുക്കു സ്വയം പുനസ്സമപ്പണംചെയ്യുക. ആത്മാത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുന്നതുമാത്രം നാം പ്രഖ്യാപിക്കുക. നമുക്കു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുക. ചോദ്യങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ നമുക്കു യോജിക്കുക. ഉത്തരങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, എഴുത്തുകാരെന്ന നിലയിൽ നാം യോജിക്കേണ്ടതില്ല.

കുറെക്കാലം മുമ്പു ഭാരതീയസാഹിത്യങ്ങളിലെല്ലാം അഗാധങ്ങളും ആരോഗ്യകരങ്ങളുമായ പ്രതികരണങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച പുരോഗമനസാഹിത്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പരാജയത്തിന്നുള്ള കാരണം കണ്ടെത്തേണ്ടതു് ഈ മൗലികമായ വസ്തുതയ്ക്കു് ആ പ്രസ്ഥാനം അംഗീകാരം നല്കാതിരുന്നതിലാണെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു. ചോദ്യങ്ങൾക്കു് ഒരേതരം ഉത്തരം നല്കാത്തവരെ ശത്രുക്കളായി കണക്കാക്കാനുള്ള ഒരു പ്രവണത ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന്നകത്തു വളന്നുവരുകയുണ്ടായി. ഉത്തരത്തിന്റെ ഐകരൂപ്യം സാഹിത്യത്തെ വിരസവും അതിനാൽത്തന്നെ നിഷ്പ്രയോജനവും ആക്കുകയേ ഉള്ളൂ. നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ ശാപംതന്നെ ഇത്തരമൊരേകരൂപതയാകുന്നു. പാശ്ചാത്യസഭ്യതയുടെ കുപ്പത്തൊ

ട്ടികളിൽനിന്നു പെറുക്കിയെടുത്ത നിറപ്പകിട്ടും ആകൃതിവൈചിത്ര്യവുമുള്ള എതാനും ഒഴിഞ്ഞ കുപ്പികൾകൊണ്ടു കളിക്കുകയാണു് ചിന്തയുടെ മണ്ഡലത്തിൽ, നാമിന്നു ചെയ്യുന്നതു്. ഈ ശൂന്യതയുടെ ഐകരൂപ്യത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു രാഷ്ട്രീയാദർശസംഹിതയുടേതായ മറെറാരു ഐകരൂപ്യം പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടു് ഒരു മോക്ഷവും കിട്ടാനില്ല.

നമുക്കു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുക. ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിക്കുന്നവർ, ആ ഉത്തരത്തിന്നനുസരിച്ചു സ്വന്തം ആചരണത്തെ രൂപപ്പെടുത്താൻ തയ്യാറുള്ളവർ, അതു പ്രഖ്യാപിക്കട്ടെ; നിസ്സങ്കോചം പ്രഖ്യാപിക്കട്ടെ. എന്നാൽ അത്ര ഋജുവായ ഉത്തരമൊന്നും ഈ സങ്കീർണ്ണപ്രശ്നങ്ങൾക്കില്ലെന്നാണു് ഇന്നത്തെ ഭൂരിപക്ഷം എഴുത്തുകാരും കരുതുന്നതു്. ആ സ്ഥിതിക്കു നമുക്കു് ഉറക്കെ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുക. നാം ചോദ്യങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുക; ഉത്തരങ്ങൾ സ്വയം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളും.

Congratulations & Best Wishes

To

The Mangalodayam (Private) Ltd., Trichur

on the occasion of the completion of 25 years of useful service in the literary field.

From

Elite Fabrics

(The Modern House for Choicest Piecegoods)

TRICHUR

Telegrams: ELITE Telephone: 599

With the best compliments of

BAGSVIG ELECTRONIC INDUSTRIES

VYTTILA, ERNAKULAM-9

★

Manufacturers of

ELECTRIC FURNACES AND OVENS